

Éprouvés et fortifiés en Christ

Par Henry B. Eyring
du Collège des douze apôtres

Koeteltuja ja vahvistettuja Kristuksessa

Vanhin Henry B. Eyring
kahdentoista apostolin koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

Les moments d'épreuve ne sont pas la preuve que le Seigneur vous a abandonnés. Ils sont plutôt la preuve qu'il vous aime suffisamment pour vous raffiner et vous fortifier.

Mes chers frères et sœurs, je ressens l'amour du Seigneur alors que nous sommes réunis. C'est avec humilité que je m'adresse à vous. Je prie pour que l'Esprit porte dans votre cœur ce que le Seigneur veut que vous entendiez, bien au-delà des paroles que je vais prononcer.

Il y a longtemps, au cours de mes années universitaires, j'ai voulu apprendre la physique et les mathématiques. Je me sentais dépassé. J'ai eu le sentiment que j'essayais d'apprendre quelque chose au-delà de mes compétences. Plus je me sentais submergé, moins j'avais la force de continuer d'essayer. Mon découragement m'a conduit à penser que mes efforts étaient presque vains. J'ai même pensé à arrêter pour étudier quelque chose de plus facile.

Je me sentais faible. Tandis que je priais, j'ai ressenti l'assurance tranquille du Seigneur. Je l'ai entendu me dire : « Je te mets à l'épreuve, mais je suis aussi avec toi. »

À ce moment-là, je ne savais pas ce que ces mots signifiaient. Mais je savais quoi faire, alors je me suis mis au travail.

En méditant et en travaillant au cours des années qui ont suivi, j'ai fini par comprendre ce message d'encouragement que l'on trouve dans les Écritures : « Je puis tout par [le Christ] qui me fortifie. »

J'ai appris que mes difficultés avec la physique étaient en fait un don du Seigneur. Il m'enseignait qu'avec son aide, je pouvais faire des choses qui me semblaient impossibles, si j'avais

Koettelevat hetket eivät ole osoitus siitä, että Herra olisi hylännyt teidät. Ne ovat ennemminkin osoitus siitä, että Hän rakastaa teitä kylliksi hioakseen ja vahvistaakseen teitä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, tunnen Herran rakkautta, kun olemme koolla yhdessä. Tunnen itseni nöyräksi saadessani puhua teille. Rukoilen, että Henki kantaa sydämeenne sen, mitä Herra haluaisi teidän kuulevan, paljon enemmän kuin ne sanat, jotka tulen puhumaan.

Kauan sitten opiskeluaikoinani yritin opiskella fysiikkaa ja matematiikkaa. Tunsin lannistuvani. Minusta alkoi tuntua, että yritin oppia jotakin sellaista, mikä oli minulle liian vaikeaa. Mitä enemmän tunsin lannistuvani, sitä vähemmän tunsin voimaa jatkaa yrittämistä. Lannistumiseni sai minut tuntemaan, että ponnisteluni olivat lähes turhia. Aloin miettiä lopettamista, jonkin helpomman tekemistä.

Tunsin itseni heikoksi. Kun rukoilin, tunsin Herran antamaa hiljaista varmuutta. Tunsin Hänen sanovan mielessäni: ”Minä koettelen sinua, mutta olen myös sinun kanssasi.”

En tiennyt silloin, mitä kaikkea nuo sanat merkitsivät. Mutta tiesin, mitä tehdä – tartuin työhön.

Pohtimalla ja tekemällä työtä seuraavien vuosien aikana opin ymmärtämään tämän pyhien kirjoitusten rohkaisevan sanoman: ”Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa.”

Opin, että kamppailuni fysiikan kanssa oli itse asiassa lahja Herralta. Hän opetti minulle, että Hänen avullaan voisin tehdä sellaista, mikä tuntui mahdottomalta, jos minulla olisi uskoa sii-

la foi qu'il serait là pour m'aider. Par ce don, le Seigneur me mettait à l'épreuve et me fortifiait.

L'expression mettre à l'épreuve a plusieurs significations. Mettre quelque chose à l'épreuve c'est bien plus que simplement la tester. C'est augmenter sa force. Mettre une pièce d'acier à l'épreuve, c'est la soumettre à des contraintes, comme le fait d'ajouter de la chaleur, du poids et de la pression, jusqu'à ce que sa vraie nature soit renforcée et révélée. L'acier n'est pas affaibli par sa mise à l'épreuve. En fait, il devient une chose en laquelle nous pouvons avoir confiance, une chose assez solide pour supporter de lourds fardeaux.

De la même manière, le Seigneur nous met à l'épreuve pour nous fortifier. Cette mise à l'épreuve ne se produit pas lorsque la vie est douce et tranquille. Elle survient dans les moments où nous sommes éprouvés au-delà de ce que nous pensions pouvoir supporter. Le Seigneur enseigne que nous devons continuer de progresser et ne jamais nous lasser, que nous ne devons jamais abandonner et continuer d'essayer.

Lorsque nous continuons d'avoir foi en Jésus-Christ, même lorsque les choses nous semblent impossibles sur le moment, nous devenons spirituellement plus forts. Les Écritures sacrées soulignent cette vérité.

Par exemple, le prophète Moroni a été éprouvé et fortifié de cette manière. Il vécut les dernières années de sa vie seul. Il a écrit qu'il n'avait pas d'amis, que son père avait été tué et que son peuple avait été détruit. Il était pourchassé par ceux qui en voulaient à sa vie.

Pourtant, Moroni n'a pas désespéré. Au lieu de cela, il a gravé son témoignage de Jésus-Christ sur des plaques pour des personnes qu'il ne verrait pas de son vivant, dont les descendants du peuple qui désirait le tuer. Il a écrit pour nous. Il savait que certains se moqueraient de ses paroles. Il savait que certains les rejetteraient. Pourtant, il a continué à écrire.

Dans sa mise à l'épreuve, la foi de Moroni a été raffinée et fortifiée. Il est devenu plus pur. Ses paroles sont empreintes de la puissance de quelqu'un qui a persévéré fidèlement jusqu'à la fin. Nous ressentons ce pouvoir lorsque nous lisons son témoignage :

« Or, moi, Moroni, j'écris quelque peu comme il me semble bon ; et j'écris à mes frères, les Lamanites ; et je voudrais qu'ils sachent que plus de quatre cent vingt ans sont passés depuis que le

hen, että Hän olisi apunani. Tämän lahjan avulla Herra koetteli ja vahvisti minua.

Sanallakoetella on useita merkityksiä. Koetella jotakin ei ole pelkästään sen testaamista. Se on sen voiman lisäämistä. Teräskappaletta koetetaan asettamalla se rasituksen alle. Lämpöä, painoa ja painetta lisätään, kunnes sen todellinen luonne voimistuu ja paljastuu. Koestus ei heikennä terästä. Itse asiassa siitä tulee jotakin sellaista, mihin voi luottaa ja mikä on tarpeeksi vahva kantamaan suurempia taakkoja.

Herra koettelee meitä paljolti samalla tavalla vahvistaakseen meitä. Tämä koetteleminen ei tapahdu helppoina tai mukavina hetkinä. Sitä tapahtuu hetkinä, jolloin tunnemme venyvämme pidemmälle kuin luulimme pystyvämme kestä-mään. Herra opettaa, että meidän on jatkettava kasvuamme emmekä koskaan saa väsyä pyrki-myksissämme, ettemme saa koskaan antaa perik-si, että meidän on jatkettava yrittämistä.

Kun me osoitamme jatkuvasti uskoa Jeesukseen Kristukseen – silloinkin kun asiat saattavat tällä hetkellä tuntua meistä mahdottomilta – meistä tulee hengellisesti vahvempia. Pyhät aikakirjat tähdentävät tätä totuutta.

Esimerkiksi profeetta Moronia koeteltiin ja vahvistettiin sellaisella tavalla. Hän eli viimeiset vuotensa yksin. Hän kirjoitti, ettei hänellä ollut ystäviä, että hänen isänsä oli surmattu ja että hänen kansansa oli tuhottu. Häntä jahdattiin hänen henkensä riistämiseksi.

Moroni ei kuitenkaan vaipunut epätoivoon. Sen sijaan hän kaiversi todistuksensa Jeesuksesta Kristuksesta levyihin niitä ihmisiä varten, joita hän ei ehtisi näkemään elämänsä aikana, mukaan lukien niiden ihmisten jälkeläiset, jotka halusivat surmata hänet. Hän kirjoitti meille. Hän tiesi, että jotkut pilkkaisivat hänen sanojaan. Hän tiesi, että jotkut hylkäisivät ne. Silti hän jatkoi kirjoittamista.

Moronin koettelemuksessa hänen uskonsa hioutui ja vahvistui. Siitä tuli puhtaampaa. Hänen sanoissaan on sellaisen voima, joka kesti uskollisesti loppuun asti. Voimme tuntea sen voiman, kun luemme hänen todistuksensa:

”Nyt minä, Moroni, kirjoitan jonkin verran niin kuin hyväksi näen, ja minä kirjoitan veljil-
leni lamanilaisille; ja minä haluan heidän tietävän, että yli neljäsataakaksikymmentä vuotta on

signe de la venue du Christ fut donné.

« Et je scelle ces annales, après avoir dit quelques paroles en guise d'exhortation à votre intention.

« Voici, je voudrais vous exhorter, lorsque vous lirez ces choses, si Dieu juge sage que vous les lisiez, à vous souvenir combien le Sauveur a été miséricordieux envers les enfants des hommes, depuis la création d'Adam jusqu'au moment où vous recevrez ces choses, et à méditer cela dans votre cœur.

« Et lorsque vous recevrez ces choses, je vous exhorte à demander à Dieu, le Père éternel, au nom du Christ, si ces choses ne sont pas vraies ; et si vous demandez d'un cœur sincère, avec une intention réelle, ayant foi au Christ, il vous en manifestera la vérité par le pouvoir du Saint-Esprit.

« Et par le pouvoir du Saint-Esprit, vous pouvez connaître la vérité de toutes choses. »

Le témoignage de Moroni s'est raffiné dans la solitude, mais il brille aujourd'hui d'une lumière qui pousse toutes les générations à rechercher notre Père céleste et le Sauveur Jésus-Christ.

Jacob, un autre prophète du Livre de Mormon, a également été éprouvé et fortifié dans son enfance, car il a connu des afflictions et beaucoup de chagrin. Mais son père, Léhi, lui a enseigné que Dieu le bénirait dans ses épreuves.

« Et voici, dans ton enfance tu as souffert des afflictions et beaucoup de tristesse, à cause de la violence de tes frères.

« Néanmoins, Jacob, mon premier-né dans le désert, tu connais la grandeur de Dieu, et il consacrera tes afflictions à ton avantage.

« C'est pourquoi, ton âme sera bénie, et tu demeureras en sécurité avec ton frère Néphï ; et tes jours se passeront au service de ton Dieu. C'est pourquoi, je sais que tu es racheté à cause de la justice de ton Rédempteur, car tu as vu que, dans la plénitude du temps, il vient apporter le salut aux hommes. »

Joseph Smith, le prophète, a lui aussi connu une mise à l'épreuve semblable et reçu le même soutien quand il était dans la prison de Liberty. Au plus profond de son angoisse, Joseph Smith s'est écrié :

« Ô Dieu, où es-tu ? [...] »

« Combien de temps retiendras-tu ta main ? »

Le Seigneur voyait l'effet sanctificateur des souffrances de Joseph, s'il les supportait bien,

kulunut siitä, kun merkki Kristuksen tulemisesta annettiin.

Ja minä sinetöin nämä aikakirjat, sen jälkeen kun olen puhunut muutamia sanoja kehotuksena teille.

Katso, minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne – jos on Jumalan viisauden mukaista, että saatte ne lukea – muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja pohdiskelemaan sitä sydämessänne.

Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.

Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.”

Moronin todistus hioutui yksinäisyydessä, mutta se loistaa valoa, joka opastaa kaikkia sukupolvia etsimään taivaallista Isäämme ja Vapahtajaa Jeesusta Kristusta.

Toista Mormonin kirjan profeettaa, Jaakobia, koeteltiin ja vahvistettiin lapsena, kun hän koki ahdinkoja ja paljon murhetta. Mutta hänen isänsä Lehi opetti hänelle, että Jumala siunaisi häntä hänen koettelemustensa kautta.

”Ja katso, sinä olet lapsuudessasi kärsinyt ahdinkoja ja paljon murhetta veljiesi karkeuden tähden.

Kuitenkin sinä Jaakob, esikoiseni erämaassa, tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi.

Sen vuoksi sinun sielusi on oleva siunattu, ja sinä saat asua turvassa veljesi Nefin kanssa, ja sinun elinaikasi kuluu Jumalasi palvelemisessa. Sen vuoksi minä tiedän, että sinä olet lunastettu Lunastajasi vanhurskauden tähden, sillä sinä olet nähnyt, että ajan täytyessä hän tulee tuomaan pelastuksen ihmisille.”

Profeetta Joseph Smith koki tällaista koettelamista ja vahvistamista, kun hän oli Libertyn vankilassa. Ollessaan tuskansa syvyyksissä profeetta Joseph huudahti:

”Oi Jumala, missä olet, –

Kuinka kauan kätesi viipyy?”

Herra näki Josephin kärsimyksessä hänen hyvin kestämisensä pyhittävän vaikutuksen, kun

quand il a répondu :

« Mon fils, que la paix soit en ton âme ! Ton adversité et tes afflictions ne seront que pour un peu de temps ;

« Et alors, si tu les supportes bien, Dieu t'exaltera en haut ; tu triompheras de tous tes ennemis. »

Le plus grand exemple de mise à l'épreuve et de fortification s'est produit lors de l'expiation du Sauveur. Il a pris sur lui les péchés du monde. Il a porté nos peines et nos chagrins. Il a bu la coupe amère. Il s'est montré fidèle à chaque instant.

Grâce à sa glorieuse expiation, Jésus-Christ peut nous fortifier dans nos moments d'épreuve. Il sait comment nous secourir, parce qu'il a ressenti toutes les difficultés que nous rencontrerons dans la condition mortelle. « Il prendra sur lui les souffrances et les maladies de son peuple [...] afin qu'il sache, selon la chair, comment secourir son peuple selon ses infirmités. »

Nous apprenons que dans le jardin de Gethsémani, le Sauveur a demandé à son Père s'il était possible de lui ôter l'épreuve, mais il a aussi dit que si c'était la volonté de son Père, alors il affronterait cette épreuve. En d'autres termes, le Sauveur a même pris sur lui le doute et l'incertitude, mais il avait foi en son Père céleste.

Frères et sœurs, il est probable que votre mise à l'épreuve et votre fortification diffèrent de celles de Moroni, de Jacob ou du prophète Joseph. Mais elles viendront. Elles viendront peut-être discrètement, à travers les difficultés de la vie de famille. Elles viendront peut-être par la maladie, la déception, le chagrin ou la solitude.

Je témoigne que ces moments ne sont pas la preuve que le Seigneur vous a abandonnés. Ils sont plutôt la preuve qu'il vous aime suffisamment pour vous raffiner et vous fortifier. Il vous rend suffisamment forts pour porter le poids de la vie éternelle.

Si nous restons fidèles dans notre service, le Seigneur nous raffinera. Il nous fortifiera. Puis, un jour, nous regarderons en arrière et verrons que ces épreuves étaient la preuve de son amour. Nous comprendrons qu'il nous façonnait pour que nous puissions nous tenir en gloire à ses côtés. Comme l'apôtre Paul l'a déclaré à la fin de sa vie : « J'ai combattu le bon combat, j'ai achevé la course, j'ai gardé la foi. »

Je témoigne que Dieu vous connaît. Il sait

Hän vastasi:

”Poikani, rauha olkoon sielullesi; vastoinikäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken,

ja sitten, jos kestät ne hyvin, Jumala korottaa sinut korkeuteen; sinä voitat kaikki vihollisesi.”

Suurin esimerkki koettelemisesta ja vahvistamisesta tapahtui Vapahtajan sovituksen kautta. Hän otti kantaakseen maailman synnit. Hän kantoi meidän tuskamme ja murheemme. Hän joi katkeran maljan. Hän osoittautui uskolliseksi joka hetki.

Loistavan sovituksensa ansiosta Jeesus Kristus voi vahvistaa meitä koettelemustemme hetkinä. Hän osaa auttaa meitä, koska Hän on kokenut kaikki haasteet, joita me tulemme kuolevaisuudessa koskaan kokemaan. ”[Hän ottaa] päällensä kansansa kivut ja sairaudet – – jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.”

Opimme, että ollessaan Getsemanen puutarhassa Vapahtaja tosiaan kysyi Isältä, voisiko koetelemus mennä Hänen ohitseensa – mutta sitten Vapahtaja sanoi myös, että jos se olisi Isän tahto, niin Hän tekisi sen. Toisin sanoen Vapahtaja koki jopa epäilystä ja epävarmuutta, mutta Hän uskoi taivaalliseen Isäänsä.

Veljet ja sisaret, teidän koettelemisenne ja vahvistamisenne ei ehkä näytä samalta kuin Moronin, Jaakobin tai profeetta Josephin. Mutta se kyllä tulee. Se voi tulla hiljaa, perhe-elämän koettelemusten muodossa. Se voi tulla sairauden tai pettymyksen, murheen tai yksinäisyyden muodossa.

Todistan, etteivät nämä hetket ole osoitus siitä, että Herra olisi hylännyt teidät. Ne ovat ennemminkin osoitus siitä, että Hän rakastaa teitä kylliksi hioakseen ja vahvistaakseen teitä. Hän tekee teistä riittävän vahvoja kantamaan iankaikisen elämän painon.

Jos pysymme uskollisina palveluksessamme, Herra hioo meitä. Hän vahvistaa meitä. Ja jonakin päivänä me katsomme taaksepäin ja näemme, että juuri nuo koettelemukset olivat osoitus Hänen rakkaudesta. Näemme, että Hän muovasi meitä niin, että kykenemme seisomaan Hänen kanssaan kirkkaudessa. Kuten Herran apostoli Paavali sanoi oman elämänsä lopussa: ”Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni.”

Minä todistan, että Jumala tuntee teidät. Hän

quelles épreuves vous traversez. Il est avec vous. Il ne vous oubliera pas. Je témoigne que Jésus-Christ est le Fils de Dieu. Il est notre force, notre Rédempteur et notre espérance. Si nous lui faisons confiance, il nous donnera une force spirituelle à la hauteur de toutes les épreuves que nous sommes appelés à supporter. J'en témoigne au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

tuntee kohtaamanne koettelemukset. Hän on teidän kanssanne. Hän ei hylkää teitä. Todistan, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. Hän on meidän vahvuutemme, meidän Lunastajamme, meidän toivomme. Jos luotamme Häneen, Hän kasvat-
taa hengellisen voimamme vastaamaan jokaista koettelemusta, joka meidät kutsutaan kestäämään. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.